

Καλλίμαχος ὁ Κυρηναῖος

A. Αἴτια, Απόσπασμα 1: Ἀπάντησις εἰς Τελχίνας, Στ. 1-38:

.....]ι μοι Τελχίνες ἐπιτρύζουσιν ἀ[οιδῆ,
νήιδε]ς οἱ Μούσης οὐκ ἐγένοντο φίλοι,
εἴνεκε]ν οὐχ ἐν ἄεισμα διηνεκὲς ἢ βασιλ[η
.....]ας ἐν πολλαῖς ἦνυσα χιλιάσιν
ἦ.....].ους ἦρωας, ἔπος δ' ἐπὶ τυτθὸν ἐλ[ίσσω 5
παῖς ἄτ]ε, τῶν δ' ἐτέων ἢ δεκά[ς] οὐκ ὀλίγη.
.....]. [.]και Τε[λ]χῖσιν ἐγὼ τόδε «φῦλον α[
.....] τήκ[ειν] ἦπαρ ἐπιστάμενον,
.....].. ρην [ὀλ]ιγόστιχος· ἀλλὰ καθέλ[κει
.....πο]λὺ τὴν μακρὴν ὄμπνια Θεσμοφόρο[ς· 10
τοῖν δέ] δυοῖν Μίμνερος ὅτι γλυκύς, α[ί] κατὰ λεπτὸν
.....] ἢ μεγάλη δ' οὐκ ἐδίδαξε γυνή.
.....]ον ἐπὶ Θρηῖκας ἀπ' Αἰγύπτιο [πέ]τοιτο
αἶματ]ι Πυγμαίων ἠδομένη [γ]έρα[νος, 15
Μασσα]γέται [κ]αὶ μακ[ρὸν ὀ]ϊστεύ]οιεν ἐπ' ἄνδρα 15
Μῆδον]· ἀ[η]δονίδες] δ' ᾤδε μελιχρ[ό]τεραι.
ἔλλετε Βασκανί]ς ὀλοὸν γένο[ς]· αὔθι δὲ τέχνη
κρίνετε,] [μῆ σχοί]ν]ω Περσίδι τή[ν] σοφίην·
μηδ' ἀπ' ἐμεῦ διφᾶ]τε μέγα ψοφέουσιν ἀοιδήν
τίκτεσθαι βροντᾶ]ν οὐκ ἐμόν, [ἀλλὰ] Διός». 20
καὶ γὰρ ὅτ]ε πρ[ώ]τιστον ἐμοῖς ἐπὶ δέλτον ἔθηκα
γούνασι]ν, Ἀ[πό]λλων εἶπεν ὅ μοι Λύκιος·
«.....]...ἀοιδέ, τὸ μὲν θύος ὅττι πάχιστον

θρέψαι, τή]ν Μοῦσαν δ' ὠγαθὲ λεπταλέην·
 πρὸς δέ σε] καὶ τὸδ' ἄνωγα, τὰ μὴ πατέουσιν ἄμασαι 25
 τὰ στεῖβε]ιν, ἐτέρων ἵχνια μὴ καθ' ὀμά
 δίφρον ἐλ]ᾶν μηδ' οἶμον ἀνὰ πλατύν, ἀλλὰ κελεύθους
 ἀτρίπτο]υς, εἰ καὶ στε[ι]νότερην ἐλάσεις».

τῶ πιθόμη]ν· ἐνὶ τοῖς γὰρ ἀείδομεν οἱ λιγὺν ἦχον
 τέττιγος, θ]όρυβον δ' οὐκ ἐφίλησαν ὄνων. 30
 θηρὶ μὲν ο]ὐατόεντι πανεῖκελον ὀγκήσαιτο
 ἄλλος, ἐγ]ῶ δ' εἶην οὐλ[α]χύς, ὁ περοόεις,
 ἅ πάντ]ως, ἵνα γῆρας ἵνα δρόσον ἦν μὲν ἀείδω
 πρῶκιο]ν ἐκ δίης ἠέρος εἶδαρ ἔδων,
 αὐθι τ]ὸ δ' [ἐκ]δύοιμ[ι], τό μοι βάρος ὅσον ἔπεστι 35
 τριγ]λώ[χι]ν. ὀλ[οῶ] νῆσος ἐπ' Ἐγκελάδω.
Μοῦσαι γ]ὰρ ὅσους ἴδον ὄθμα[τ]ι παῖδας
 μὴ λοξῶ, πολιοῦς οὐκ ἀπέθεντο φίλους.

B. Ὑμνος εἰς Δία, Στ. 1-96:

Ζηνὸς ἔοι τί κεν ἄλλο παρὰ σπονδῆσιν ἀείδειν
 λῶϊον ἢ θεὸν αὐτόν, ἀεὶ μέγαν, αἰὲν ἀνακτα,
 Πηλαγόνων ἐλατῆρα, δικασπόλον Οὐρανίδησι;
 πῶς καὶ νιν, Δικταῖον ἀείσομεν ἠὲ Λυκαῖον;
 ἐν δοιῇ μάλα θυμός, ἐπεὶ γένος ἀμφήριστον. 5
 Ζεῦ, σὲ μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὐρεσί φασι γενέσθαι,
 Ζεῦ, σὲ δ' ἐν Ἀρκαδίῃ· πότεροι, πάτερ, ἐψεύσαντο;
 Κρηῆτες ἀεὶ ψεῦσται· καὶ γὰρ τάφον, ὧ ἄνα, σεῖο
 Κρηῆτες ἐτεκτήναντο· σὺ δ' οὐ θάνες, ἐσσί γὰρ αἰεὶ.
 ἐν δέ σε Παρρασίη Ῥεῖη τέκεν, ἦχι μάλιστα 10
 ἔσκεν ὄρος θάμνοισι περισκεπές· ἔνθεν ὁ χῶρος
 ἱερός, οὐδέ τί μιν κεχρημένον Εἰλειθυῆς
 ἔρπετόν οὐδὲ γυνὴ ἐπιμίσγεται, ἀλλὰ ἐΨείης
 ὠγύγιον καλέουσι λεχώϊον Ἀπιδανῆες.

ἔνθα σ' ἐπεὶ μήτηρ μεγάλων ἀπεθήκατο κόλπων, 15
 αὐτίκα δίζητο ῥόον ὕδατος, ᾧ κε τόκοιο
 λύματα χυτλώσαιτο, τεὸν δ' ἐνὶ χρωῶτα λοέσσαι.
 Λάδων ἀλλ' οὐπω μέγας ἔρρεεν οὐδ' Ἐρύμανθος,
 λευκότατος ποταμῶν, ἔτι δ' ἄβροχος ἦεν ἅπασα
 Ἀρκαδίη· μέλλεν δὲ μάλ' εὐυδρος καλέεσθαι 20
 αὐτίς· ἐπεὶ τημόσδε, Ῥεῖη ὅτ' ἐλύσατο μίτρην,
 ἧ πολλὰς ἐφύπερθε σαρωνίδας ὑγρὸς Ἰάων
 ἦειρεν, πολλὰς δὲ Μέλας ὠκχησεν ἀμάξας,
 πολλὰ δὲ Καρίωνος ἄνω διεροῦ περ ἐόντος
 ἰλυοὺς ἐβάλοντο κινώπετα, νίσσετο δ' ἀνήρ 25
 πεζὸς ὑπὲρ Κραῖθιν τε πολύστιόν τε Μετώπην
 διψαλέος· τὸ δὲ πολλὸν ὕδωρ ὑπὸ ποσσὶν ἔκειτο.
 καὶ ῥ' ὑπ' ἀμηχανίης σχομένη φάτο πότνια Ῥεῖη·
 «Γαῖα φίλη, τέκε καὶ σύ· τεαὶ δ' ὠδῖνες ἐλαφραί.»
 εἶπε καὶ ἀντανύσασα θεῆ μέγαν ὑψόθι πῆχυν 30
 πληξεν ὄρος σκήπτρω· τὸ δὲ οἱ δίχα πουλὺ διέστη,
 ἐκ δ' ἔχεεν μέγα χεῦμα τόθι χροά φαιδρύνασα,
 ᾧνα, τεὸν σπεῖρωσε, Νέδη δὲ σε δῶκε κομίζειν
 κευθμὸν ἔσω Κρηταῖον, ἵνα κρύφα παιδεύοιο,
 πρεσβυτάτη Νυμφέων, αἶ μιν τότε μαιώσαντο, 35
 πρωτίστη γενεῆ μετὰ γε Στύγα τε Φιλύρην τε.
 οὐδ' ἀλίην ἀπέτεισε θεῆ χάριν, ἀλλὰ τὸ χεῦμα
 κεῖνο Νέδην ὀνόμηνε· τὸ μὲν ποθὶ πολὺ κατ' αὐτό
 Καυκῶνων πτολίεθρον, ὃ Λέπρειον πεφάτισται,
 συμφέρεται Νηρηϊ, παλαιότατον δὲ μιν ὕδωρ 40
 υἰωνοὶ πίνουσι Λυκαονίης ἄρκτοιο.
 εὔτε Θεναὸς ἀπέλειπεν ἐπὶ Κνωσοῖο φέρουσα,
 Ζεῦ πάτερ, ἧ Νύμφη σε —Θεναὶ δ' ἔσαν ἐγγύθι Κνωσοῦ—
 τουτάκι τοι πέσε, δαῖμον, ἅπ' ὀμφαλός· ἔνθεν ἐκεῖνο
 Ὀμφάλιον μετέπειτα πέδον καλέουσι Κύδωνες. 45

Ζεῦ, σὲ δὲ Κυρβάντων ἐτάραι προσεπηχύναντο
 Δικταῖα Μελία, σὲ δ' ἐκοίμισεν Ἀδρήστεια
 λίκνω ἐνὶ χρυσέῳ, σὺ δ' ἐθήσαο πίονα μαζόν
 αἰγὸς Ἀμαλθείης, ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρωσ·
 γέντο γὰρ ἑξαπιναῖα Πανακρίδος ἔργα μελίσης **50**
 Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι, τὰ τε κλείουσι Πάνακρα.
 οὔλα δὲ Κούρητές σε περὶ πρύλιν ὠρχήσαντο
 τεύχεα πεπλήγοντες, ἵνα Κρόνος οὔασιν ἠχήν
 ἀσπίδος εἰσαῖοι καὶ μὴ σεο κουρίζοντος.
 καλὰ μὲν ἠέξευ, καλὰ δ' ἔτραφες, οὐράνιε Ζεῦ, **55**
 ὀξὺ δ' ἀνήβησας, ταχινοὶ δέ τοι ἦλθον ἴουλοι.
 ἀλλ' ἔτι παιδνὸς ἐὼν ἐφράσσαο πάντα τέλεια·
 τῷ τοι καὶ γνωτοὶ προτερηγενέες περ ἑόντες
 Οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον.
 δηναιοὶ δ' οὐ πάμπαν ἀληθέες ἦσαν ἀοιδοί. **60**
 φάντο πάλον Κρονίδησι διάτριχα δώματα νεῖμαι·
 τίς δέ κ' ἐπ' Οὐλύμπω τε καὶ Ἄϊδι κληῖρον ἐρύσσαι,
 ὃς μάλα μὴ νενίηλος; ἐπ' ἰσαίη γὰρ ἔοικε
 πήλασθαι· τὰ δὲ τόσσον ὅσον διὰ πλεῖστον ἔχουσι.
 ψευδοίμην, αἰόντος ἅ κεν πεπίθοιεν ἀκουήν. **65**
 οὐ σε θεῶν ἔσοῃνα πάλοι θέσαν, ἔργα δὲ χειρῶν,
 σὴ τε βίη τό τε κάρτος, ὃ καὶ πέλας εἶσαο δίφρου.
 θήκαο δ' οἰωνῶν μέγ' ὑπείροχον ἀγγελιώτην
 σῶν τεράων· ἅ τ' ἐμοῖσι φίλοις ἐνδέξια φαίνοις.
 εἶλεο δ' αἰζηῶν ὃ τι φέρτατον· οὐ σύ γε νηῶν **70**
 ἐμπεράμους, οὐκ ἄνδρα σακέσπαλον, οὐ μὲν ἀοιδόν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσιν ὀλίζοσιν αὐθι παρῆκας
 ἄλλα μέλειν ἑτέροισι, σὺ δ' ἐξέλεο πτολιάρχους
 αὐτούς, ὧν ὑπὸ χεῖρα γεωμόρος, ὧν ἴδρις αἰχμῆς,
 ὧν ἐρέτης, ὧν πάντα· τί δ' οὐ κρατέοντος ὑπ' ἰσχύν; **75**
 αὐτίκα χαλκῆας μὲν ὑδέιομεν Ἡφαίστοιο,

τευχιστὰς δ' Ἄρηος, ἐπακτῆρας δὲ Χιτώνης
 Ἀρτέμιδος, Φοίβου δὲ Λύρης εὖ εἰδότας οἴμους·
 ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες, ἐπεὶ Διὸς οὐδὲν ἀνάκτων
 θειότερον· τῷ καὶ σφε τειῆν ἐκρίναο λάξιν. 80
 δῶκας δὲ πτολίεθρα φυλασσέμεν, ἴζο δ' αὐτός
 ἄκρησ' ἐν πολίεσσι, ἐπόψιος οἴ τε δίκησι
 λαὸν ὑπὸ σκολιῆσ' οἳ τ' ἔμπαλιν ἰθύνουσιν·
 ἐν δὲ ῥυηφενίην ἔβαλές σφισιν, ἐν δ' ἄλις ὄλβον,
 πᾶσι μὲν, οὐ μάλα δ' ἴσον· ἔοικε δὲ τεκμήρασθαι 85
 ἡμετέρῳ μεδέοντι· περιπρὸ γὰρ εὐρὸ βέβηκεν.
 ἐσπέριος κεινός γε τελεῖ τά κεν ἦρι νοήση,
 ἐσπέριος τὰ μέγιστα, τὰ μείονα δ' εὖτε νοήση·
 οἳ δὲ τὰ μὲν πλειῶνι, τὰ δ' οὐχ ἐνί, τῶν δ' ἀπὸ πάμπαν
 αὐτὸς ἄνην ἐκόλουσας, ἐνέκλασσας δὲ μενοιήν. 90
 χαῖρε μέγα, Κρονίδη πανυπέρτατε, δῶτορ ἑάων,
 δῶτορ ἀπημονίης· τεὰ δ' ἔργματα τίς κεν ἀείδοι;
 οὐ γένητ', οὐκ ἔσται· τίς κεν Διὸς ἔργματ' ἀείσει;
 χαῖρε, πάτερ, χαῖρ' αὖθι· δίδου δ' ἀρετὴν τ' ἀφενός τε·
 οὐτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν, 95
 οὐτ' ἀρετὴ ἀφένιοι· δίδου δ' ἀρετὴν τε καὶ ὄλβον.

Γ. Ὕμνος εἰς Λουτρά τῆς Παλλᾶδος, Στ. 57-136:

Παῖδες, Ἀθαναία νύμφαν μίαν ἐν ποκα Θήβαις
 πουλύ τι καὶ πέρι δὴ φίλατο τᾶν ἑταρᾶν,
 ματέρα Τειρεσίαο, καὶ οὐποκα χωρὶς ἔγεντο·
 ἀλλὰ καὶ ἀρχαίων εὖτ' ἐπὶ Θεσπιέων 60
 ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἵνα οἳ τεθυμένον ἄλσος
 καὶ βωμοὶ ποταμῷ κείντ' ἐπὶ Κουραλίῳ,
 ἢ 'πὶ Κορωνείας, ἢ εἰς Ἀλίαρτον ἐλαύνοι
 ἵππως, Βοιωτῶν ἔργα διερχομένα,
 πολλάκις ἄ δαίμων νιν ἐῷ ἐπεβάσατο δίφρω 65

οὐδ' ὄαροι νυμφᾶν, οὐδὲ χοροστασίαι
 ἀδείαι τελέθεσκον, ὅκ' οὐχ ἀγεῖτο Χαρικλώ.
 ἀλλ' ἔτι καὶ τήναν δάκρυα πόλλ' ἔμενε,
 καίπερ Ἀθαναία καταθύμιον ἔσαν ἑταίραν.
 δὴ ποκα γὰρ πέπλων λυσαμένα περόνας **70**
 ἵπῳ ἐπὶ κρᾶνα Ἑλικωνίδι καλὰ ῥεοῖσα
 λῶντο· μεσαμβρινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἀσυχία.
 ἀμφοτέραι λῶντο, μεσαμβριναὶ δ' ἔσαν ὦραι,
 πολλὰ δ' ἀσυχία τήνο κατεῖχεν ὄρος.
 Τειρεσίας δ' ἔτι μῶνος ἀμᾶ κυσὶν ἄρτι γένεια **75**
 περκάζων ἱερὸν χῶρον ἀνεστρέφετο·
 διψάσας δ' ἄφατόν τι ποτὶ ῥόον ἤλυθε κρᾶνας,
 σχέτλιος· οὐκ ἐθέλων δ' εἶδε τὰ μὴ θεμίτα.
 τὸν δὲ χολωσαμένα περ ὄμως προσέφασεν Ἀθᾶνα·
 «τίς σε, τὸν ὀφθαλμῶς οὐκέτ' ἀποιοσόμενον, **80**
 ὦ Εὐηρεΐδα, χαλεπὰν ὁδὸν ἄγαγε δαίμων;»
 ἅ μὲν ἔφα, παιδὸς δ' ὄμματα νύξ ἔλαβεν.
 τέσταθῆ δ' ἄφθογγος, ἐκόλλασαν γὰρ ἀνῆαι
 γώνατα καὶ φωνὰν ἔσχεν ἀμαχανία.
 ἅ νύμφα δ' ἐβόασε· «τί μοι τὸν κῶρον ἔρεξας **85**
 πότνια; τοιαῦται, δαίμονες, ἐστὲ φίλαι;
 ὄμματά μοι τῷ παιδὸς ἀφείλεο. τέκνον ἄλαστε,
 εἶδες Ἀθαναίας στήθεα καὶ λαγόνας,
 ἀλλ' οὐκ ἀέλιον πάλιν ὄψαι. ὦ ἐμὲ δειλάν,
 ὦ ὄρος, ὦ Ἑλικῶν οὐκέτι μοι παριτέ, **90**
 ἢ μεγάλ' ἀντ' ὀλίγων ἐπράξασο· δόρκας ὀλέσσας
 καὶ πρόκας οὐ πολλὰς φάεα παιδὸς ἔχεις.»
 τά μὲν ἀμφοτέραισι φίλον περὶ παῖδα λαβοῖσα
 τμάτηρ μὲν γοερᾶν οἶτον ἀηδονίδων
 ἄγε βαρὺ κλαίοισα, θεὰ δ' ἐλέησεν ἑταίραν· **95**
 καὶ νιν Ἀθαναία πρὸς τόδ' ἔλεξεν ἔπος·

«δῖα γύναι, μετὰ πάντα βαλεῦ πάλιν ὅσσα δι' ὀργάν
εἶπας· ἐγὼ δ' οὐ τοι τέκνον ἔθηκ' ἀλαόν.

οὐ γὰρ Ἀθαναία γλυκερὸν πέλει ὄμματα παίδων
ἀρπάζειν· Κρόνιοι δ' ὦδε λέγοντι νόμοι **100**

ὅς κε τιν' ἀθανάτων, ὅκα μὴ θεὸς αὐτὸς ἔληται,
ἀθρήση, μισθῶ τοῦτον ἰδεῖν μεγάλω.

δῖα γύναι, τὸ μὲν οὐ παλινάγρετον αὔθι γένοιτο
ἔργον· ἐπεὶ Μοιρᾶν ὦδ' ἐπένησε λίνα,

ἀνίκα τὸ προῶτον νιν ἐγείνασ'· νῦν δὲ κομίζεω, **105**
ὦ Εὐηρεΐδα, τέλθος ὀφειλόμενον.

πόσσα μὲν ἌΚαδμηϊς ἐς ὕστερον ἔμπυρα καυσεῖ,
πόσσα δ' Ἀρισταῖος, τὸν μόνον εὐχόμενοι

παῖδα, τὸν ἀβατὰν Ἀκταίονα, τυφλὸν ἰδέσθαι.

καὶ τήνος μεγάλας σύνδρομος Ἀρτέμιδος **110**

ἐσσεῖτ'· ἀλλ' οὐκ αὐτὸν ὅ τε δρόμος αἶτ' ἐν ὄρεσσι
ῥυσεῦνται ξυναὶ τᾶμος ἑκαβολία,

ὀππόκα κοῦκ ἐθέλων περ ἴδη χαρίεντα λοετρά

δαίμονος· ἀλλ' αὐταὶ τὸν πρὶν ἄνακτα κύνες

τουτάκι δειπνησεῦντι· τὰ δ' υἱέος ὀστέα μάτηρ **115**

λεξεῖται δρυμῶς πάντας ἐπερχομένα·

ὀλβίσταν δ' ἐρέει σε καὶ εὐαίωνα γενέσθαι,

ἐξ ὀρέων ἀλαὸν παῖδ' ὑποδεξαμέναν.

ὦ ἑτάρα, τῷ μὴ τι μινύρεο· τῷδε γὰρ ἄλλα

τεῦ χάριν ἐξ ἐμέθεν πολλὰ μενεῦντι γέρα **120**

μάντιν ἐπεὶ θησῶ νιν ἀοίδιμον ἐσσομένοισιν,

ἧ μέγα τῶν ἄλλων δὴ τι περισσότερον.

γνωσεῖται δ' ὄρνιχας, ὅς αἴσιος οἷ τε πέτονται

ἦλιθα καὶ ποίων οὐκ ἀγαθαὶ πτέρυγες.

πολλὰ δὲ Βοιωτοῖσι θεοπρόπα, πολλὰ δὲ Κάδμω **125**

χρησεῖ, καὶ μεγάλοις ὕστερα Λαβδακίδαις.

δωσῶ καὶ μέγα βάκτρον, ὃ οἱ πόδας ἐς δέον ἄξει·

δωσῶ καὶ βιότῳ τέρμα πολυχρόνιον,
καὶ μόνος, εὔτε θάνῃ, πεπνυμένος ἐν νεκύεσσι
φοιτασεῖ, μεγάλῳ τίμιος Ἀγεσίλῃ.» **130**
ὡς φαμένα κατένευσε· τὸ δ' ἐντελὲς ᾧ κ' ἔπι νεύσῃ
Παλλάς, ἐπεὶ μῶνα Ζεὺς τόγῃ θυγατέρων
δῶκεν Ἀθαναίᾳ πατρώια πάντα φέρεσθαι,
λατροχόοι, μάτηρ δ' οὔτις ἔτικτε θεάν,
ἀλλὰ Διὸς κορυφά· κορυφὰ Διὸς οὐκ ἐπινεύει **135**
ψεύδεα αἰ θυγάτηρ.